

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **L. H.**, bývajúcej v N., zastúpenej JUDr. J. T., advokátkou v N., proti žalovanej **S., B.**, o **určenie neplatnosti výpovede poistenia**, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 19 C 91/02, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 30. novembra 2005 sp. zn. 8 Co 461/05, 8 Co 468/05, 8 Co 472/05 a uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 30. novembra 2005 sp. zn. 8 Co 473/05, 8 NcC 33/05, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobkyne **o d m i e t a .**

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava I uznesením z 18. októbra 2004 č.k. 19 C 91/02-68 prerušil konanie o neplatnosť výpovede poistenia do právoplatného skončenia dedičského konania po neb. M. H., vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. D 552/96.

Okresný súd Bratislava I uznesením z 15. decembra 2004 č.k. 19 C 91/02-77 uložil žalobkyňi poriadkovú pokutu vo výške 5 000 Sk, ktorú je povinná uhradiť na účet súdu do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

Okresný súd Bratislava I uznesením z 15. decembra 2004 č.k. 91/02-79 odmietol odvolanie žalobkyne smerujúce proti uzneseniu okresného súdu o prerušení konania do právoplatného skončenia dedičského konania po nebohej M. H., vedeného na Okresnom súde Nitra, sp. zn. D 552/96.

Okresný súd Bratislava I uznesením z 8. februára 2005 č.k. 19 C 91/02-87 zmenil uznesenie Okresného súdu Bratislava I č.k. 19 C 91/03-72 z 3.12.2004 tak, že žalobkyni na konanie vedené na Okresnom súde Bratislava I č.k. 19 C 91/02 ustanovil právneho zástupcu JUDr. K. B., F..

Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Bratislave odvolanie žalobkyne proti uzneseniu súdu prvého stupňa z 18.10.2004 č.k. 19 C 91/02-68 odmietol. Uznesenie súdu prvého stupňa z 15. decembra 2004 č.k. 19 C 91/02-77 potvrdil a uznesenie súdu prvého stupňa z 15.12.2004 č.k. 19 C 91/02-79 zrušil.

Krajský súd v Bratislave uznesením z 30. novembra 2005 sp. zn. 8 Co 473/05, 8 NcC 33/05 uznesenie súdu prvého stupňa z 8. februára 2005 č.k. 19 C 91/02-87 zmenil tak, že advokáta JUDr. M. C. neustanovil za zástupcu žalobkyne a v časti o ustanovení JUDr. K. B. za zástupcu žalobkyne zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Rozhodol, že sudkyňa Okresného súdu Bratislava I JUDr. Z. P. nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania vecí, vedenej na tomto súde pod sp. zn. 19 C 91/02.

Proti týmto uzneseniam odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa a žiadala, aby dovolací súd zrušil predmetné uznesenia a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Namietala nesprávnosť týchto uznesení. Poprela, že by sa vzdala odvolania. Uviedla, že súd robil úmyselné prietahy, aby nemusel vo veci konať, aby ju poškodil na jej právach.

Žalovaná vo svojom vyjadrení k dovolaniu žalobkyne navrhla dovolanie odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku), po zistení, že dovolanie bolo podané v súlade s ustanovením § 240 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku skúmal, či je tento opravný prostriedok v danom prípade prípustný. Dospel pritom k záveru, že dovolaním sú napadnuté rozhodnutia proti ktorým Občiansky súdny poriadok dovolanie nepripúšťa.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). V danej veci je dovolaním napadnuté uznesenie

odvolacieho súdu. Podľa § 239 O.s.p. je dovolanie proti uzneseniu prípustné, ak je napadnuté zmeňujúce uznesenie (§ 239 ods. 1 O.s.p.), alebo potvrdzujúce uznesenie, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a) odvolací súd v ňom vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide po právnej stránke o rozhodnutie zásadného významu, alebo ak b) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, alebo c) ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 O.s.p.). Dovolateľ v prejednávanej veci napadol dovolaním uznesenia odvolacieho súdu, ktorými bolo odmietnuté odvolanie, potvrdené uznesenie a zrušené uznesenia. Takéto uznesenia nevykazujú znaky uznesení, proti ktorým je dovolanie v zmysle § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. prípustné.

So zreteľom na obsah dovolania a tiež zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 druhá veta O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou zo závažných, v zákone osobitne uvedených procesných väd, neobmedzil sa odvolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal i otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd v zmysle § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (aj uzneseniu) odvolacieho súdu, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Treba zdôrazniť, že § 237 O.s.p. nemá žiadne obmedzenia vo výpočte rozhodnutí odvolacieho súdu, ktoré sú spôsobilým predmetom dovolania. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný, a ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p., možno ním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých inak dovolanie z hľadiska § 239 O.s.p. prípustné nie je.

Procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a písm. g/ O.s.p. dovolateľka ani nenamietala a v dovolacom konaní ich existencia nevyšla najavo. Prípustnosť jej dovolania preto z týchto ustanovení nemožno vyvodiť.

Pokiaľ ide o dovolanie žalobkyne proti uzneseniu z 30. novembra 2005 č.k. 8 Co 473/05-115, 8 NcC 33/05, treba uviesť, že napokon žalobkyni bola ustanovená právna zástupkyňa pre konanie i pre dovolacie konanie. Námietky dovolateľky sú preto právne bezvýznamné. Pokiaľ ide o sudkyňu JUDr. Z. P., o tom že nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania vecí, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 19 C 91/02 rozhodol odvolací súd. Vada konania podľa § 237 písm. g/ O.s.p. dovolacím súdom, ako už bolo uvedené vyššie, zistená nebola.

Nakoľko prípustnosť dovolania v danom prípade nemožno vyvodit' z ustanovenia § 239 ods. 1, 2 O.s.p. a v dovolacom konaní nevyšlo najavo, že by konanie na súdoch nižších stupňov bolo postihnuté vadami uvedenými v ustanovení § 237 O.s.p., odmietol Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie podľa § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. b/, c/ O.s.p. Pritom riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nemohol sa zaoberať napadnutými uzneseniami z hľadiska ich vecnej správnosti.

Dovolateľka nebola v dovolacom konaní úspešná. Právo na náhradu trov konania vzniklo žalovanej (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd jej nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodala návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. mája 2008

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: